

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 20. Mart 2018
Sayı: 1776

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Sağlıkta Muhafazakarlaşma-Dinselleşmeye ilişkin sorunların araştırılması, toplum sağlığı açısından oluşturduğu tehlikeye farkındalık oluşturulması, toplumda yarattığı olumsuz etkilerin saptanması ve çözüme ulaştırılması amacıyla Anayasa'nın 98 ve TBMM İç Tüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz. 06.03.2018

Yakup Akbaş
1st
Zamir

Kemal ZETBEK
Sarıyer
Mehmet GÖKDAĞ
Gaziantep Milletvekili

Dr. Tur Yıldız Biçer
Manisa Milletvekili

SİBEL ÖZDEMİR
İstanbul

M. Gökdağ
M. Gökdağ
Tahsin ZARLAW
Kocaeli
Sakarya

Haydar Akar
Kendi md

Mahmut Aral
1st
Hüseyin Yıldız

Diyadin

TACETTİN BATIR
İZMİR MV

Ömer Fethi Güner
Miyale

Kilic Yel
Ardahan

Bülent Belitascı
Giresun

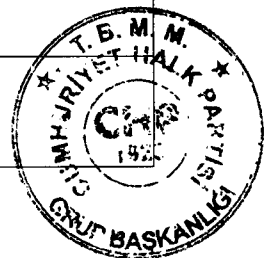
Mustafa Ali ZARBAZ
İZMİR
Bülent Ertan
İSTANBUL

İrfan BAKUR
İSTANBUL

Onursal AD
İstanbul

1776 Sayılı Meclis Araştırma Önergesi imza Çizelgesi

[illegible]

GENEL GEREKÇE

AKP iktidarı tarafından 2000’li yılların başında bir Dünya Bankası projesi olarak hayata geçirilen “Sağlıkta Dönüşüm Programı” ile birlikte performansla dayalı ücretlendirme, sağlığın ve hekim emeğinin metalaşması ve hekime yönelik şiddet kavramları hekim kamuoyunun gündemine girmiştir. Mevcut iktidarın Sağlık Bakanları tarafından Sağlıkta Dönüşüm Programı söylemiyle “Sağlıkta Muhafazakarlaşma” adı altında tanımlayabileceğimiz bir politika ve ideolojik dayatma oluşturulmaktadır.

Son 7-8 yıl içerisinde, “Helal/Milli Kan” tartışmaları, yasal kürtajın hedef alınması, aile planlamasının çağdışı bir uygulama olarak tanımlanması, hastanelerde din psikoloğu kadrolarının oluşturulması, Diyanet İşleri Başkanlığı ile imzalanan protokoller, manevi terapi, evde “manevi” bakım hizmeti, ebeveynlere zorunlu aşıları çocuklarına yaptırmama özgürlüğü! tanınması gibi dini motifli çok sayıda uygulama sağlık alanındaki gerici politikalara örnek oluşturmaktadır.

Hastalara modern tıbbi uygulamalarla ruhsal destek ve danışmanlık verilmesi yerine din psikoloğu veya manevi destek uzmanları tarafından dinsel telkin verilmesi bilimsellikten uzak ve geriye dönük bir modeldir.

Bir ortaçağ projesi olduğunu bildiğimiz “Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Uygulamaları Yönetmeliği” Sağlık Bakanlığı tarafından 27 Aralık 2014 günlü Resmî Gazete’de yayınlanmış ve yürürlüğe konmuştur. Bu yönetmeliğin yayınlanması ile birlikte, etkinlik ve güvenilirlikleri kanıtlanmamış 15 farklı yöntemle yasal olarak meşruiyet kazandırılmıştır.

Hekim, modern tıbbın yani bilimsel bilgiye dayalı tıp yöntemlerinin uygulayıcısıdır. Oysa, “geleneksel, alternatif ve tamamlayıcı tıp” olarak adlandırılan uygulamalara ilişkin bugün var olan bilimsel bilgi büyük oranda eksiktir ve bu yöntemlerin etkisiz olduğu açıktır. Ayrıca, bu uygulamaların bir kısmı da riskli ve göze alınmaması gereken yan etkilere sahiptir.

Bilim dışı uygulamaların yönetmeliklerle düzenlenmesiyle, Sağlık Bakanlığı tarafından yetkilendirilen merkezlerde sertifikasyona tabi tutularak, kamu hastaneleri, üniversite ve özel merkezlerde uygulanmalarına izin verilmesiyle etkili birer tıbbi yöntem olduğunun algısı oluşturulmaktadır. Oysa sağlıkta muhafazakârlaşmanın artmasıyla veya geleneksel, alternatif ve tamamlayıcı tıp olarak belirtilen yöntemlerin uygulanmasının artmasıyla daha fazla hastanın, hekim karşısına bilim dışı yöntemlerle vakit kaybetmiş ya da durumu daha da kötüleşmiş olarak çıkmasına neden olunacaktır.

Günümüzde, söz konusu anlam evreni ile sağlık hizmetlerinin buluşturulması için özel bir çaba sarf edilmektedir. Dini söylemler tıbbi pratiklerle sentezlenerek muhafazakâr ve dinsel sağlık sisteminin yapıtaşları oluşturulmaktadır. Martin Greiffenhagen, muhafazakârlığı tanımlarken üç temel özelliğin “din”, “devlet” ve “otorite”nin üzerinde durmaktadır. Bu bakımdan, sağlık hizmetlerinde dinsel kodların ve sembollerin ağırlığının artmasını “sağlıkta muhafazakârlaşma” olarak adlandırmak mümkündür. Devlet eliyle yürütülen sağlık hizmetlerinin sunumunda din psikologlarından cin hastanelerine uzanan gerici ve çağ dışı yöntemler, sağlıkta muhafazakârlaşma sürecinin en açık göstergesidir.

Mevcut siyasi iktidarın siyasi projesinin bir uzantısı olan sağlıkta muhafazakârlaşma süreci, çağdaş medeniyetler seviyesinden uzak gerici sağlık sisteminin temellerini atmaktadır.

Sağlık alanındaki muhafazakârlaşmanın, Türkiye’de yakın gelecekte ciddi bir halk sağlığı sorunu yaratacağı da açıktır.

